

Het ontvangen van gasten op de koffie is steeds een groot genoegen voor uw verslaggever. Het opent onverwachte kijkjes in het leven van andere mensen. Dat heeft dan niets met nieuwsgierigheid te maken maar wél alles met belangstelling. De gast van vandaag heb ik eigenlijk een beetje uitgezocht omdat een beschrijving van haar jonge jaren iets te maken heeft met mijn beroep. Haar ouders waren fantastische boerenmensen in Katwijk, wonend en boerend op een prachtige boerderij aan de Mariagaarde. Daar kwam ik altijd erg graag, en dan niet alleen omdat het mijn broodwinning was. Een lekkere kop koffie, een goeie sigaar en een fijn gesprek heeft menige verlossing bij vaars of koe afgesloten. Het gaat vandaag om **Riki van de Berg**, dochter van de familie van de Berg-van Bostel.

Riki is geboren daar op die mooie boerenhoeve, vlak voor het viaduct. Ze was het zesde kind en ook de zesde dochter op rij. Na haar zijn twee jongens geboren en daarna nog weer eens twee meisjes. Met tien kinderen was het gezin compleet.

Vader van de Berg, geboren in 1896, kwam uit het dorpje Huisseling bij Ravenstein en moeder uit Deursen- Na hun trouwen in 1932 trokken ze naar Katwijk om te boeren en hun gezin te stichten, en in de warmte van dat grote gezin de kinderen op te voeden en groot te brengen. Dat alles is hen op een bijzonder goede manier gelukt.

Riki is geboren in 1942 en vertelt met enige trots dat gedurende de oorlog de kogels over haar wieg vlogen. Dat moet dan bij beschietingen van treinen en de spoorbrug gedurende de oorlog geweest zijn, want toen het dorp Katwijk op 10 mei 1940 zo zwaar in de gevechtlijn lag, zat zij nog in de boerenkool.

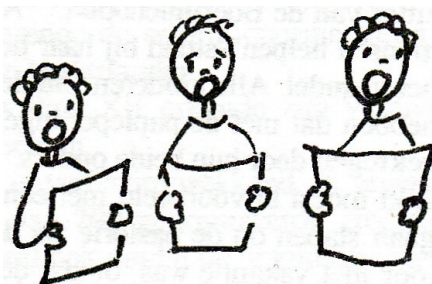
Ze is op de lagere school begonnen op de oude school in Katwijk, waar het hoofd van de school meneer Fijneman met z'n gezin in hetzelfde gebouw woonde. Tijdens haar jaren op de lagere school zijn ze verhuisd naar de nieuwe school, die nu is ingericht als twee woningen. Ze had onder anderen les van mevrouw Peters en Koos Elbers.

Als vervolg ging ze naar de 'huishoudschool' bij juffrouw van Kempen en daarna is ze thuis gebleven om te helpen in het gezin en op de boerderij. Haar moeder was, ondanks het grote gezin, heel actief in de gemeenschap, vooral ook meer dan 25 jaar als voorzitter van de Boerinnenbond. "Andere

mensen helpen” stond bij haar hoog in het vaandel. Alle kinderen van de Berg hebben dat met de paplepel ingegeven gekregen door hun beide ouders.

Riki moest bijvoorbeeld met een zusje gaan slapen op de pastorie als de pastoor met vakantie was, omdat de Oostenrijkse hulp van de pastoor niet alleen durfde te blijven in die grote pastorie. Ze vonden dat nogal een opdracht omdat het zo saai was. Ook overal elders waar maar een helpende hand geboden kon worden was er wel een van de Berg aanwezig.

Riki bleef thuis wonen en toen haar vader op 75 jarige leeftijd besloot te stoppen met boeren, en in Cuijk-Noord aan de Wolweversgaarde ging wonen, ging ze mee. Ze verzorgde haar ouder wordende ouders en ging in 1971 daarnaast werken in de huishoudelijke dienst van Dommicus, een instituut voor moeilijk opvoedbare kinderen onder leiding van de zusters van Bethanië, in de gebouwen waar nu het Jachtslot Mokerhei is gevestigd in Mook. Na een fusie ging ze mee naar Kinderdorp Neerbosch, waarbij ze de dertig dienstjaren heeft vol gemaakt.

De familie was in 1971 meteen aangesloten bij de Jozefparochie en toen vader als weduwnaar op hoge leeftijd in 1986 stierf, besloot Riki datgene te gaan doen wat in het gezin veel gedaan werd, nl zingen. Waar een van de Berg zingt, daar klinkt een welluidende stem, vindt ze zelf met gepaste trots. Haar beide broers zingen al jarenlang op ‘hoog niveau’ in diverse koren.

Zij sloot zich aan bij het dameskoor van de Jozefparochie en later ook bij het gemengd koor Cantorij. Sinds enkele jaren draagt ze ook haar goede stem bij aan smartlappenkoor “Het Kelderkoor”. Ze was overigens ook in Katwijk, toen ze daar nog woonde, bij het kerkkoor.

De 10 kinderen van de Berg hebben allen hun taak in onze maatschappij goed opgenomen en de fakkel brandende gehouden. Tijdens jaargetijden en andere intenties in onze kerk, voor de overleden ouders en familie van de Berg-van Boxtel, is de kerk altijd voller dan normaal want ze komen daar praktisch allemaal naartoe. En dat scheelt een paar banken vol mensen.

Riki is nog steeds een trouw kerkganger. Daarnaast is zij een gewaardeerde vrijwilligster van de parochie. Ze is lid van de bezogegroep, waarbij ze drie

vaste adresjes heeft om te bezoeken, lid van twee koren en daarnaast brengt ze dit parochieblaadje nog maandelijks op een aantal adressen. En ze is nooit te beroerd om ergens mee aan te pakken.

Ze vindt het jammer (en wie niet ?), dat er nou weer 56 kinderen de eerste communie doen en dat er dan maar heel weinigen daar vervolg aan geven door een frequenter kerkbezoek.

Heel zachtjes vraagt ze zich af: “moet er dan eerst een ramp gebeuren voordat de mensen weer knielen voor onze Schepper en zich realiseren dat je Die niet kunt verwaarlozen?”. Of zou het zónder dat toch wel gaan?

Ze zoekt ook een profane oorzaak voor het slechte kerkbezoek van de jeugd. Als de cafés en andere gelegenheden op zaterdagavond om 12 uur dicht zouden gaan, dan kunnen ze ‘s ochtends om half elf misschien wél uit hun nest komen om naar de kerk te gaan. Dat zijn misschien wat ouderwetse, maar wél degelijke gedachten-

Haar zo verdiende overige vrije tijd brengt ze door met puzzelen, fietsen en wandelen. Daarbij kan ze enorm genieten van de natuur en ze heeft dan oog voor het detail.

Riki, we zijn er trots op en dankbaar voor dat je zo meedoet met ons parochiegebeuren en we wensen je toe dat je daar nog vele jaren toe in staat bent. Je aarzelde even voordat je instemde om het “slachtoffer” te zijn van deze rubriek, maar dat was je bescheidenheid

Toen je eenmaal over de streep was hebben we een paar uurtjes gezellig zitten kletsen, waarbij het voor mij ook een genoegen was om oude herinneringen op te halen.

Bedankt !

Deze pdf-versie is gemaakt door Peter Broekmans.